

Arrest

nr. 98 712 van 13 maart 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 25 september 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 *ter* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en van het bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 7 november 2012 met referentnummer X.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MINET, die *loco* advocaat J. LEFERE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker dient op 16 mei 2012 een aanvraag in op grond van artikel 9 *ter* van de vreemdelingenwet. Op 25 september 2012 beslist de gemachtigde dat de aanvraag onontvankelijk is.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert aan:

“Aangezien er inderdaad door de dienst Vreemdelingenzaken een beslissing werd genomen op 13/04/2012 omtrent een aanvraag ingediend op 13/04/2012, die onontvankelijk was, daar het medisch attest onduidelijk was, gezien de behandelende geneesheer in het tweede deel van het medisch attest de naam van verzoeker vergat in te vullen. Dat terzake echter niet ten gronde werd geoordeeld omtrent de aanvraag van verzoeker. Dat verzoeker de behandelende arts verzocht zijn fout recht te zetten en een nieuwe aanvraag richtte op 16/05/2012, die correct werd ingevuld en die ten gronde dient onderzocht. Dat het niet volstaat om te verwijzen naar een vorige aanvraag met een ongeldig medisch attest dat nooit werd onderzocht. Dat het terzake wel degelijk om een totaal nieuwe aanvraag gaat die nog nooit ten gronde werd beoordeeld. Dat de medische toestand van verzoeker die er cardio-vasculaire problemen en risico's lijdt wel degelijk levensbedreigend is. De aanvraag van verzoeker is dus wel degelijk ontvankelijk en dient ten gronde beoordeeld te worden. Op basis van bovenstaande feiten en overwegend ten gronde vraagt verzoeker voormelde beslissing dd. 25/09/2012 te schorsen en te vernietigen.”

2.2. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort als vreemdelingenwet) moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen.” Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

In casu geeft de verzoekende partij een analyse van de feiten en bekritiseert ze de bestreden beslissingen. Zij geeft evenwel niet op voldoende duidelijke wijze te kennen welke rechtsregel of welk rechtsbeginsel door de bestreden handeling is geschonden en in welk opzicht die regel of dat beginsel zijn geschonden. Een dergelijk “middel” kan niet op een ontvankelijke wijze in de repliekmemoire met deze gegevens worden aangevuld (*cf.* RvS 15 januari 2002, nr. 102.522). Het verzoekschrift bevat geen middelen in de zin van het voornoemde artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet. Het beroep is derhalve niet ontvankelijk.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegronnd middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien maart tweeduizend dertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC